

Генеральна Асамблея

Distr.: General
4 September 2026

Вісімдесята сесія

Пункт 25 порядку денного

Соціальний розвиток

Резолюція, прийнята Генеральною Асамблеєю 2 вересня 2026 року

[без передання до Основного комітету (A/80/L.110)]

80/305. Доступ до асистивних технологій

Генеральна Асамблея,

підтверджуючи Порядок денний в галузі сталого розвитку на період до 2030 року¹ і відображене в ньому прагнення до збалансованого і комплексного забезпечення сталого розвитку за всіма його трьома напрямками – економічним, соціальним та екологічним, а також Севільське зобов'язання, прийняте на четвертій Міжнародній конференції щодо фінансування розвитку²,

посилаючись на Загальну декларацію прав людини³, Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права⁴, Конвенцію про права осіб з інвалідністю⁵ і всі інші відповідні зобов'язання держав,

посилаючись також на свої резолюції 80/197 від 17 грудня 2025 року про впровадження Конвенції про права осіб з інвалідністю, 78/4 від 5 жовтня 2023 року про Політичну декларацію засідання високого рівня з питань всезагального охоплення послугами охорони здоров'я та 75/131 від 14 грудня 2020 року про Десятиріччя здорового старіння Організації Об'єднаних Націй (2021–2030 роки), Політичну декларацію і Мадридський міжнародний план дій з проблем старіння 2002 року⁶, а також резолюцію 71.8 Всесвітньої асамблеї охорони здоров'я від 26 травня 2018 року про покращення доступу до асистивних технологій⁷,

підтверджуючи зобов'язання держав-учасниць Конвенції про права осіб з інвалідністю проводити і заохочувати дослідження і розробки, а також сприяти наявності і використанню нових технологій, в тому числі інформаційно-комунікаційних технологій, засобів полегшення мобільності, пристроїв та асистивних технологій, придатних для осіб з інвалідністю, із

¹ Резолюція 70/1.

² Резолюція 79/323, додаток.

³ Резолюція 217 A (III).

⁴ Див. резолюцію 2200 A (XXI), додаток.

⁵ Організація Об'єднаних Націй, Серія договорів, том 2515, № 44910.

⁶ Доповідь другої Всесвітньої асамблеї з проблем старіння, Мадрид, 8–12 квітня 2002 року (видання Організації Об'єднаних Націй, в продажу під № R.02.IV.4), гл. I, резолюція 1, додатки I і II.

⁷ Див. Всесвітня організація охорони здоров'я, документ WHA71/2018/REC/1.

приділенням першочергової уваги недорогим технологіям, та надавати особам з інвалідністю доступну інформацію про засоби полегшення мобільності, пристрої та асистивні технології, в тому числі нові технології, а також про інші форми допомоги, допоміжні послуги та об'єкти, та відмічаючи в цьому зв'язку роботу і діяльність Комітету з прав осіб з інвалідністю і Спеціального доповідача з прав осіб з інвалідністю,

беручи до відома Глобальну доповідь про асистивні технології за 2022 рік, підготовлену Всесвітньою організацією охорони здоров'я і Дитячим фондом Організації Об'єднаних Націй,

констатуючи, що на сьогодні два з половиною мільярди людей, в тому числі дітей, дорослих, осіб похилого віку, осіб з інвалідністю і людей з порушеннями здоров'я, зокрема з неінфекційними та інфекційними хворобами, потребують асистивних технологій, і що як усередині країн, так і між ними існує значна нерівність, причому в деяких випадках доступ до асистивних технологій мають лише 3 відсотки людей, що обумовлено хронічними перешкодами, в тому числі фізичного середовищного і поведінкового характеру,

підтверджуючи, що покращення доступу до асистивних технологій для всіх, хто отримує користь від них, сприяло б реалізації Порядку денного на період до 2030 року і забезпеченню того, щоб ніхто не залишився поза увагою, та відмічаючи, що забезпечення всебічного та ефективного залучення та участі осіб, які користуються можливостями асистивних технологій, в тому числі осіб з інвалідністю, осіб похилого віку і людей з порушеннями здоров'я, має вирішальне значення для побудови інклюзивного суспільства,

визнаючи, що асистивні технології продемонстрували свою здатність сприяти реалізації прав людини і що їх можна використовувати для створення умов, які дають змогу всім, хто отримує користь від них, у тому числі особам з інвалідністю, повною мірою користуватися своїми правами людини, і що вони можуть сприяти розширенню їхніх прав і можливостей і давати їм змогу вести незалежний спосіб життя в громаді, а також брати повну, ефективну і значиму участь у житті суспільства і в професійній діяльності,

відмічаючи, що асистивні технології охоплюють асистивні засоби, які сприяють підтриманню чи покращенню фізичних, сенсорних, когнітивних і комунікативних функцій і повсякденного функціонування всіх, хто отримує користь від асистивних технологій, і що для сприяння їх наданню можуть знадобитися відповідна політика, системи і послуги, в тому числі підготовлений персонал, та визнаючи необхідність удосконалення систем асистивних технологій шляхом розвитку і посилення їх п'яти компонентів, а саме надання допомоги, продукції, механізмів надання, персоналу і політики, орієнтованих на інтереси людей, і, по можливості, шляхом інтеграції асистивних технологій в медичні, освітні і соціальні послуги та системи,

висловлюючи занепокоєння з приводу хронічних перешкод для доступу до асистивних технологій, в тому числі необізнаності, недоступності з огляду на високу вартість і браку належним чином підготовленого персоналу, обмеженості доступу до послуг через фізичні та географічні чинники, неадекватності асортименту, якості, придатності, обслуговування чи поточного ремонту продукції, проблем у сфері закупівель і поставок, нерівності в доступі до цифрових технологій і їх використанні, а також неналежної політики, недостатнього доступу до технологій і недостатнього фінансування,

будучи занепокоєною ціновою доступністю асистивних технологій і нерівністю в доступі до такої продукції як всередині країн, так і між ними, а також пов'язаними з високими цінами фінансовими труднощами, які перешкоджають досягненню прогресу в забезпеченні всезагального доступу до охорони здоров'я,

визнаючи, що при тому, що уряди несуть основну відповідальність за надання асистивних технологій для задоволення потреб свого населення, для сприяння зміцненню

систем асистивних технологій в багатьох країнах, принаймні в короткотерміновій і середньотерміновій перспективі, може знадобитися додаткове зовнішнє фінансування з усіх джерел на цілі, пов'язані з асистивними технологіями,

1. *підкреслює* необхідність нарощування зусиль з метою забезпечувати і розширювати орієнтований на потреби людей сталий доступ до асистивних технологій в усіх сферах із приділенням особливої уваги потребам найбільш вразливих груп населення і груп населення, які найважче охопити, з урахуванням необхідності якісних, недорогих засобів і моделей надання, кваліфікованого персоналу, який володіє профільними професійними компетентностями, узгодженої політики і фінансових механізмів;

2. *настійно закликає* держави-члени забезпечувати доступ до асистивних технологій та мобілізувати необхідні ресурси і підтримку в цьому зв'язку, із забезпеченням застосування, зокрема в межах скоординованих національних стратегій і планів дій, всеосяжного, заснованого на фактичних даних багатосекторального і комплексного підходу, який охоплює охорону здоров'я, освіту, сферу праці, соціальний захист та інші відповідні сектори;

3. *закликає* держави-члени створювати сприятливі умови, в тому числі за напрямом міжнародної співпраці, скласти і регулярно переглядати національний перелік основних чи пріоритетних асистивних засобів, виходячи з потреб населення і наявних ресурсів, та підтримувати національні дослідницькі та інноваційні програми в галузі асистивних технологій, підкреслюючи важливість розроблення ефективних та інноваційних підходів;

4. *рекомендує* державам-членам збирати дезагреговані дані, в тому числі про потреби в асистивних технологіях, доступ до них і їх постачання, для аналізу прогалин і тенденцій;

5. *рекомендує також* державам-членам забезпечувати всебічну, повноцінну і значиму участь осіб, які користуються асистивними технологіями та отримує користь від них, а також організацій осіб з інвалідністю та осіб похилого віку на всіх етапах формування політики та ухвалення рішень в процесі посилення політики і програм у галузі асистивних технологій;

6. *закликає* держави-члени на систематичній основі включати доступ до асистивних технологій в гуманітарні плани забезпечення готовності і реагування, в тому числі на випадок збройних конфліктів та стихійних чи антропогенних лих, а також у діяльність із забезпечення готовності до надзвичайних ситуацій і реагування на них шляхом зміцнення потенціалу в галузі асистивних технологій на національному, регіональному і міжнародному рівнях заздалегідь до виникнення надзвичайних ситуацій гуманітарного характеру з урахуванням національних умов і пріоритетів;

7. *пропонує* структурам Організації Об'єднаних Націй надавати державам, на їхній запит, допомогу в посиленні доступу до асистивних технологій для всіх, хто отримує користь від них, і координувати дії в межах системи Організації Об'єднаних Націй на підтримку глобальних зусиль, спрямованих на забезпечення всезагального доступу до асистивних технологій;

8. *закликає* держави-члени, міжнародні фінансові установи, донорів і партнерів по процесу розвитку надавати технічну та економічну допомогу за лінією міжнародної співпраці для підтримки національних зусиль, спрямованих на розширення доступу до асистивних технологій заради досягнення Цілей у сталого розвитку до 2030 року і для забезпечення того, щоб ніхто не залишився поза увагою;

9. *просить* Генерального секретаря, в межах наявних ресурсів, у тісній співпраці зі структурами Організації Об'єднаних Націй і в консультаціях з відповідними заінтересованими сторонами здійснити необхідні кроки для ефективної координації виконання цієї резолюції і вжиття відповідних подальших заходів.

112-е пленарне засідання

2 вересня 2026 року